

Животът е химия, химията е живот

Есе

Така обичам да бъда тук. Да усещам слънцето, летният бриз, а водата да залива брега и да ме докосва. Обичам я! Тя е тази, която пречиства всичко, която отмива болката, прави света по-чист, по-истински и по-красив! Дарява живот и лекува. Водата е и тази, която не иска нищо за себе си, но в същото време благодатно се раздава за всички останали жители на планетата. Посядам на брега, съзерцавам я...Опиянявам се от синината ѝ. Потъвам в дълбочината ѝ, сякаш се вглеждам в сините очи на невинно дете. Това е тя, погледната за първи път. Но под повърхността ѝ се крие друга същност. За мен водата не е просто нещо, което отпивам при жажда. Нито ми служи, за да се гмуркам или забавлявам. Аз обичам да я изучавам. Да я наричам H₂O и да проучвам свойствата и състоянията и. Обичам да свързвам водата с науката химия.

В живота си преживяваме много. В ежедневието си се сблъскваме с хиляди неща. Бързаме, подминаваме, забравяме, но въпреки това казваме, че живеем. Не осъзнаваме, че животът е живот тогава, когато бъде осъзнат и изживян пълноценно. Така желая да прекарам един свой ден на забавен кадър. Да се наситя на всеки аромат от цветята и да се вслушам дори в жуженето на пчелите. Потъвам в мечтите си и се пренасям на друго, по-спокойно място, където никой не бърза да живее, а бавно крачи към самия смисъл на живота. Носейки се плавно по улиците, мога да се вслушам във всеки един разговор. Дочувам спора на двете деца до мен, долавям смеха на дамите, седнали наблизо. Но нещо друго привлича вниманието ми.

Стар химик спори с тийнейджър, обяснявайки му колко необходима му е науката химия. Младежът се смее на твърдението, че самият живот е химия. Но защо? Нима не осъзнава, че всичко, което го заобикаля е плод на тази наука? Не знае ли, че дори въздухът, без който не можем да живеем, съществува благодарение на химичния елемент кислород. Ако човек използваше водата единствено за пиене и не я бе проучил, щеше ли днес да знае каква сила има тя при взаимодействието си с други вещества? За щастие има и съвестни хора като този възрастен мъж, които не търсят само повърхностното, а дирят знание и по тъмните скрити места на дълбочините. Така желая да съм като него. Затова днес и аз ще търся надълбоко знанията и смисъла на живота.

Крача бавно, оглеждайки всеки един жител около мен. Долавям омайващи аромати. Търся цветя наоколо, но не виждам. Осъзнавам, че този мирис идва от скъпите парфюми на хората. В този момент започвам да се питам дали са наясно, че всичко това съществува в следствие на химията. Всеки изящен аромат или друг вид козметика не би го имал, ако я нямаше и химията. Децата, тичащи около мен също ме навяват на мисълта, че благодарение на химията сме здрави и енергични. Ако не познавахме елементите като калций и желязо, щяхме ли да си ги набавяме? При липсата им щяхме да познаваме не животът, а нежизнеността.

Продължавам своята въображаема разходка. Ето, че пред мен се изправя опашка от хора, стигаща чак до улицата. Любопитно надзъртам и осъзнавам, че това е аптека. В този момент откривам, че химията дарява живот! Лесно е да отнемеш такъв, но трудно е да създадеш „магия“, която да спасява нечие право на съществуване. Химията е неопикуема вълшебница, открита от човека. Тя пръска с бялата си магия целия свят и го прави едно по-добро място за живеене. Всички лекарства, които използваме, за да се лекуваме ги има, благодарение на тази наука. Нима лекарите щяха да бъдат висококвалифицирани и опитни, ако химията им бе непонятна и далечна? Щяхме да бъдем далеч по-незнаещи, да живеем в заблуда, забулени с безразличие и нежелание да научим нещо ново.

Около мен се рее зеленина. Възхищавам се на природата. Как така досега не съм разбрала, че животът се основава на химичните взаимоотношения между живите организми? Нима за мен е останал скрит и факта, че всички ние – хората сме една биологична химия, съчетала всички жизнени процеси и взаимодействия с околната среда? Нещото, което ни различава от другите живи организми е духът на тялото ни и способността ни да мислим. Но нека и да докажем този факт, като сами потърсим и открием смисъла на живот си. Бързо ще установим, че той е пряко свързан с една наука, позната на всеки, но неразгадана от много.

Отново съм на брега на морето. Едва сега осъзнавам, че пътешествието ми из дълбините на химията не е просто една мечта, а реалност, която ми показва правилния път и ме научи, че не само животът е химия, но и химията е живот. Сега усмихната наблюдавам вълните. Възхищавам се на тяхното постоянство. Опивам се от любовта между брега и морето. В един миг те се срещат, а в следващия се разделят. Но не се отказват. Само след секунди отново са заедно. Нима и любовта не е химия? Разбира се, че е! Тя е единственото звено от тази наука, което не се нуждае от проучвания, известни учени, които да я описват, за да стане позната за нас. Любовта е тази примаглива част от живота, която ни пренася в една химична реакция. Две души се срещат, а при раздялата им и двете са променени!

Автор: Теменужка Траянова, ЗПГ, гр.Сандански, 10 клас